

مومنین با اظهار محبت و ایثار نسبت به یکدیگر تنها نخواهند ماند

شماره پرسش: ۲۴۹۴۰

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۸/۶/۶ ۰۳:۴۳:۴۶

متن پرسش

با سلام دوباره: ۱. اگر فرصت مطالعه و تحقیق و تامل را نداشته باشیم و بیشتر درگیر کارهای روزمره باشیم چگونه می‌توانیم آن عقلانیت و بصیرت و واقع بینی را در امور دنیا و آخرت کسب کنیم که دچار توهم نشویم و فریب زرق و برق دنیا را نخوریم و حسرت دارایی دیگران را نخوریم که از دست بلاها آسوده و تنها به ذکر خدا مشغول شویم؟ آیا راهی هست که دچار این وسوسه های شیطانی نشد و آرامش خود را در هر صورت حفظ کنیم و کاری به کار کسی هم نداشته باشیم؟ ۲. مصداقهای نفسانیت چیست و کجاها آدم را گیر می‌اندازد و چگونه آن را بشناسیم و راه دستش ندهیم؟ ۳. خط فاصل لذتهای خوب و بد کدام است و چگونه آنها را از هم تشخیص دهیم ما که همه لذت جویم و لذت را دوست داریم به هر نوعیش باشد پس چرا خدا برای ما محدودیت قائل شده در حالی که خودش آن را در وجود ما گذاشته است؟ چگونه خودمان را از لذت خواهی بیشتر نهی کنیم؟ ۴. آیا واقعا انسان در این دنیا تنهاست و هیچکس همدل و همنفس و همیار و همراه او نیست و فقط خدا جوابگوی نیازهای درونی اوست پس چرا اینقدر خدا را دور می‌بینیم و به او متصل نیستیم و اگر هم گاهی وصل شدیم به آسانی جدا می‌شویم. خدا خیرتان دهد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. عبادات و دعا. ۲. خود برتر بینی و عدم تواضع. ۳. لذات شرعی مانع کمال نیست. ۴. مومنین با اظهار محبت و ایثار نسبت به یکدیگر تنها نخواهند ماند. موفق باشید